

Det, der bestaar

Peters første Brev.

Kap. 2, 13—17: Underordner eder under al menneskelig Ordning for Herrens Skyld, være sig en Konge som den højeste, eller Landshøvdingen som dem, der sendes af ham til Straf for Ugeringsmand, men til Ros for dem, som gør det gode. Thi saaledes er det Guds Villie, at I ved at gøre det gode skulle bringe de uforstandige Menneskers Vanfælgelighed til at tie; som frie, og ikke som de, der have Friheden til Ondsfabs Skjul, men som Guds Tjenere. Været alle, elsker Broderfæbets, frygter Gud erer Kongen.

Menneskelig Ordning.

I dette Afsnit gaar Apostelen over til at formane angaaende et af Samfundslivets Grundforhold, Forholdet mellem Øvrighed og Underfætter.

„Underordner eder under al menneskelig Ordning“, formaner han. Det er vel værd at lægge Mærke til, at han falder det, han formaner de Kristne til at underordne sig, „m e n n e s k e l i g Ordning“, egentlig menneskelig Stabning eller Indretning.

Lad os hermed sammenligne, hvad Paulus skriver, Rom. 13, 1: „Hver Sjæl underordne sig de foretalte Øvrigheder; thi der er ikke Øvrighed uden af Gud, men de, som ere, ere indfattede af Gud.“

Der er ingen Modfæstning mellem disse to Steder eller mellem de to Hovedoplysninger. Hovedsagen for begge er at sige til deres Læsere: U n d e r o r d n e r e d e r u n d e r d e Øvrigheder, som I foresinder paa et hvert Sted.

Dg Paulus's Ord modifiserer ikke Peters Udtryk „menneskelig Ordning“. Øvrighed er af Gud, selv om den Form, den har, er en menneskelig Indretning.

Man vil forgæves gennemlede Vibeften for at finde Stadfæstelse af en bestemt Regeringsform. Kongedømmet eller Kejserdømmet i Rom, som de, Peter skrev til, hørte under, var en menneskelig Indretning. Og i vore Dage er baade Kejserdømmet, Kongeriget og Republikken menneskelige Indretninger. Dg Apostelens Formaning gælder den ene Slags Øvrighed saa vel som den anden.

Men vi strider fremad til det andet, der siges.

„For Herrens Skyld“. De havde jo lært at falde Kristus Herre, og for hans Skyld, for at hædre og have hans Navn blandt Bedningerne skulde de underordne sig den menneskelige Ordning, som fandtes blandt disse. Det gjaldt jo om at faa H e d n i n g e r n e, som de særdeles iblandt, til at blive h a n s U n d e r f æ t t e r.

Videre siger Peter saa: „Være sig en Konge som den højeste, eller Landshøvdingen som dem, der sendes af ham til Straf for Ugeringsmand, men til Ros for dem, som gør det gode.“

Paulus skriver i Forbindelse med det før anførte af ham: „Thi de styrende ere ikke en Straf for den gode Gerning, men for den onde.“ (Rom. 13, 3).

Det er Sagen — at Øvrigheden, hvad Navn eller Form den end har, er til Straf for Ugeringsmand og til Ros for dem, der gør godt, eller at den — med atter et andet Guds Ord — er: „en Guds Tjener, dig til gode“ (Rom. 13, 4).

Men det er ikke ude af Bejen i denne Forbindelse — særlig under de Omstændigheder, vi for Liden lever, at spørge: Er den ene Regeringsform ikke alligevel at foretrække for den anden? Dg paa dette Spørgsmaal er vi rede til straks at svare jo.

Sagen er den, at Erfaring eller Historien har vist, at Konger og Kejsere — særlig da, naar Konge- og Kejsertværdigheden gaar i Arv i en Familie — er hyndige og stræbelige Mennesker lige saa vel som andre Mennesker, og i Stedet for være „Guds Tjenere som det gode“, saa er G e n n y t t e n og S o m m e t o f t e Løbet af med dem, saa de er blevet sande U s u r p a t o r e r.

Konge- og Kejserdømmet kan ikke paavise nogen Indstiftelse af Gud

frem for anden menneskelig Ordning. Snarere kan Præsident Vinolns Definition af en rigtig Regering: „Af Folket, ved Folket og for Folket“ have sit Slægtskab med Pauli Ord: „En Guds Tjener dig til gode.“

Men — en Konge, som dette Ord paaser paa, bliver der næppe heller megen Klage over i vor folkeoplyste og moderne Tid.

Dg endnu dette: Hvor man har folkevalgte Mænd til at styre, der er man ikke udfat for at faa en Ødiot i Højædet, eller med andre Ord: der har man de bedste Udfigter til at faa en erfaren og virkelig dygtig Mand ved Statsrådet — trods alle de Vanfælgeligheder, der er forbundet med et Præsidentvalg. Dg der er man ikke udfat for, at een Mand eller een Familie styrer Landet i egen Interesse for at staffe sig eller Dynastiet et stort Navn.

„Thi saaledes (ved at underordne sig al menneskelig Ordning) er det Guds Villie, at I ved at gøre det gode skulle bringe de uforstandige Menneskers Vanfælgelighed til at tie.“

Uforstandige Menneskers Vanfælgelighed bringes ikke til Tavshed ved at ræsonnere eller argumentere med dem. Men god B a n d e l, som vi læste om i forrige Afsnit, eller det at leve et ordentligt og stille Liv og gøre godt, det vejer mere end Ord og Ræsonnering.

Det 16. Vers: „Som frie og ikke som de, der have Frihed til Ondsfabs Skjul, men som Guds Tjenere“ taler egentlig stærkt imod Slaveri, skønt Apostlene ikke raadede Slaver til at rømme fra deres Herre.

Men Forholdet her er ikke til Slaveholder men til Øvrigheden. Apostelen betragter sine Læsere som Frimænd; men den virkelige Frihed, vil han sige, bestaar ikke i at gøre, hvad I lyst, men i at underordne eder under al menneskelig Ordning og derigennem tjene Gud.

Saa slutter han denne specielle Formaning: „Ærer alle, elsker Broderfæbets frygter Gud, erer Kongen.“

Her nævnes: — alle — Broderfæbets — Gud — Kongen, som de Kristne skulde indtage ret Forhold til. De skulde vise Agtelse for alle Mennesker, for alt sandt menneskeligt; men Broderfæbets eller alle Trostjæftende skulde de itaa i særligt Kærlighedsforhold til. Gud skulde de frygte, med hellig, barnlig Frygt, skønt der andre Steder tales om baade at elske og ære Gud. Kongen skulde de vise særlig Agtelse eller Ære. Sammenlign Rom. 13, 7: „Betaler alle, hvad I ere dem skyldige“ osv.

Bink for Gennemlæsning af Bibelen.

Af G. B. C.

Judas' Brev.

Forfatteren af dette sidste lille Brev navngiver sig selv i Vers 1 som „Judas, Jesu Kristi Tjener, men Jakob's Broder.“ Hvem er denne Judas? Nogle har ment, at Forfatteren til dette Brev er Judas Taddæus med Tilnavnet Lebbæus; men det er næppe sandsynligt; thi en Apostel vilde ikke satte sig til et løbeligt Slægtskab.

Apostelmedet hvilede paa guddommelig Myndighed. Af Vers 17 ser vi, at Judas f. Ets. bruger Betænelser: „Vor Herres Jesu Kristi Apostle“. Det peger hen paa, at han ikke selv var en af dem.

Vort Brev er efter al Sandsynlighed skrevet af den Judas, som var en Søn af Josef og Maria, Jesu Moder. Af Matth. 13, 55 kender vi følgende fire Brødre af Jesus: Jakob og Josef og Simon og Judas. Denne sidste er Brevets Forfatter.

Kirkefædrenes Bidnesbyrd stemmer væsentlig overens i denne Sag. Med Hensyn til Brevets Læsefærd, da betegnes de fun med Navnene: „De kaldede, som ere elskede i Gud Fader og bevarede for Jesus Kristus.“ Efter al Sandsynlighed er det vistnok Jøbedriftne, nærmest udenfor Palæstina. Brevet forudfatter nemlig Rensstab til det gamle Testamente (Se Vers 5—7).

Hovedsagen til Brevets Fremkomst angiver Judas i Vers 3—4. Der antyder han, at han havde haft

i Sinde at skrive til dem om den — „sælles Frelse.“

En ny Faktor gav Stødet til Tankeens Gennemførelse, idet Menneffer med Gælfhed og Vedrag — forderbede i Sindet og vrangt i Læren — havde indseget sig i deres Midte: „Ugudelige som misbruge vor Guds Naade til Uærlighed og fornægte vor eneste Herjer og Herre Jesus Kristus“ (Vers 4).

Dette Onde brugte Herren altsaa til at paasynde Judas til at skrive dette ildfulde og kraftfulde Brev — en herlig Brydelsen i Striftens forlaaede Tempelbygning. Liden for Brevets Affattelse falder sandsynligvis mellem Aarene 67—69.

Med Hensyn til Inddelingen af Brevet da kan det deles saaledes. Indledningen udgør Vers 1—2 med den dejlige Hilsen: „Varmhertighed og Fred og Kærlighed vore eder mangfoldig til Vel!“

I øvrigt falder Brevet i følgende fire Afsnit.

Vers 3—4. Hovedtanken er en Formaning til „at stride for den Tro som een Gang er bleven overgivet de hellige“, at de maatte bevare den, vofte i den og faa den omfat i Kærlighed.

Dg se nøje til at de ikke „misbruge vor Guds Naade“ i et vanhelligt Liv.

2. Vers 5—16. Indholdet her er en skarp Advarsel mod at slaa ind paa „Kains Vej“ — „Williams-Bildfarelse“ og „Karas Genstridighed“.

At slaa ind paa disse Veje betyder Undergang. Eksempler herpaa er Dommen over — Pagtesfollets Død i Ørkenen (de vantrø), de faldne Engles Forfælselse i evige Løkker til den store Doms Dag, samt Ilddommen over Sodoma og Gomorra.

Dom vil ramme alle vantrol!

3. Vers 17—23. Dette tredje Afsnit er en skøn Opmuntring til Brevets Læsere, som Judas tiltaler med Ordene: „I elskede!“ Opmuntringen omfatter følgende Stykker: „Kommer de Ord i Si, som forud er talte af vor Herres Jesu Kristi Apostle.“

„Opbygger eder selv paa eders hellige Tro.“

„Væder i den Helligaand.“

„Væder eder selv i Guds Kærlighed.“ „Forbenter vor Herres Jesu Kristi Varmhertighed til det evige Liv.“

4. Vers 24—25. Slutningsafsnittet indeholder en herlig Trøst: Guds Folk henvises her til Guds Magt, Guds Almagt, det er Garanti for Guds Folks Bevarelse fra Fald og ifre Hjemførelse til Hærlighed (Se Vers 24).

Vi slutter Brevet med det sidste Vers: „Den eneste Gud, vor Frelser ved vor Herre Jesus Kristus, tilkommer Ære, Majestæt, Vælde og Magt, forud for al Tid og nu og i alle Evigheder! Amen.“

Kirken efter Krigen.

(I „Folkebladet“.)

Det maa være klart for tænfdende Kristne, at den paagaende Verdenskrig vil føre med sig Omvæltninger og Forandringer af de menneskelige Livskaar, som vil faa sin store Betydning ogsaa for Menighedens Arbejde og Udvikling. Derfor er man allerede i vide Kredse begyndt at tale og skrive om Kirkeens Forhold til denne Tingenes nye Orden, hvorledes den bedst vil kunne møde de nye Krav og løse de nye Opgaver. Ledende Præster og Lægmand er begyndt at tale og skrive om „Kirken efter Krigen“, og Spørgsmaalet er rejst: Hvorledes kan Kirken bedst møde den nye Tid? Hvorledes kan den paa den mest effektive Maade gøre sin kristelige Indflydelse gældende efter at Fred er sluttet, og man skal tage fat paa at finde Vej og Orden i denne Forvirring og bygge op igen efter Ødelæggelsen? Ser vil sikkert mede sig nye Opgaver for Guds Menighed, og med nye Anledninger og en videre Mark følger nye Krav og forøget Ansvar. Det gælder for os alle at agte paa „Tidens Tegn“ og købe den belejlige Tid.

Det er fornemmelig inden for den amerikanske Kirke, at man har taget disse Spørgsmaal op til alvorlig Behandling. Vaade i Aviser og Tidsskrifter, baade fra Præsidentskol og i større Konferenser behand-

tes Spørgsmaalet om Krigen's For-

ger og Virkninger paa Kirken. Det er især et større Møde, som vi her nærmere vil omtale.

For fem Aar siden havde ledende Mænd i Øien lagt Planen for en stor, repræsentativ kristelig Kongres med det Formaal at drøfte tidsmæssige Opgaver og at bringe de forskellige Kirkeafdelinger nærmere hjerandree til et mere enigt Liv. Denne Konferanse traadte Kirken forleden Oktober i Pittsburg, Pa., under Ledelsen af „The Federal Council of the Churches of Christ in America.“ Der mødte ca. 500 Delegerater, ledende Lægmand, Præster og Lærere af flere Kirkeafdelinger. Blandt andre kan nævnes Dr. John Mott, Dr. Robert Speer, Dr. Mac Donald, Biskop F. J. McConnell, Daniel Poling, Fred B. Smith, Rev. Frank W. North o. fl. Nu havde Stillingen forandret sig meget efter 5 Aar, og det store Samtaleemne for Mødet blev derfor Kirken's Forhold til Verdenskrigen, især dens Opgave og Ansvar efter Krigen. Da flere andre landskendte Mænd har udtalt sig om samme Sag, som til Eksempel Frances E. Clark, Biskop Wm. Quayle, Prof. David Starr Jordan, Prof. W. S. Dau, o. a., og da Sagen har stor Betydning ogsaa for os, vil vi prøve at give nogle ledende Tanter, som blev fremhævet under og i Forbindelse med dette mærkelige Møde.

Først nogle Ord om Kirken's specielle og almindelige Opgave i Lyset af de nye Krav.

1. Kristi Kirke maa prøve at øve en større Indflydelse paa Politikkens og Samfundslivet i det hele taget end den hidtil har gjort. Kristendommen skulde jo med Særbedens Art gennemtrænge alle Livets Omraader, det politiske, sociale og industrielle; den skal hellige baade Individernes og Nationernes Handal og Wandel, Liv og Samvirke. Menneskelivets timelige Afserer maa renses, helliges og betemmes af Kristi Mand og Jord. Skal det ske, saa maa Kirken ikke længer itaa paa Afstand fra Livets daglige Virke, men trænge ind med Guds Ords Lys, Kristi Kraft og sand Broderkærlighed.

De Kristne maa vække og styrke den moralske Sans hos Folkene og bevare de moralske Værdier; de maa løfte Nationernes Blik op til Ideallet, vende Tanken bort fra den hyfiffle til den aarndelige Kraft. De Kristne maa bevare Nationen fra Graadighed, Egoisme og Svængerighed, styrke Følelsen af Sympati og Broderfæbets og fremhæve Broderkærlighed, som den ene stærke Kraft, der binder Folkene sammen. Kun paa denne Maade kan Demokratiet bevares og blive til Betsignelse for Verdens Nationer; det maa hvile paa kristelige Grundfætninger, som Menigheden er Været af, og som den er kaldt til at forkynde og søge realiseret i Samfundet.

2. Hvilke politiske Principper bør Kirkefolket samle sig om og søge virkeliggjort i Nationen? Hvilke bør Kirken arbejde for at faa gennemført?

Som Følge af Krigen vil der blive et almindeligt Krav paa Jofestyre; dette Krav maa Kirken støtte. Folket maa komme til sin Ret, og Verden maa blive tryk for Demokratiet. De undertrykte Folk maa faa sin fulde Frihed, og i de Lande, hvor der er Jofestyre, maa Folket faa Kælfghed til at øve styrre Indflydelse paa Regeringen. Regeringen maa blive demokratisk; ligesaa Industrien. Det maa blive Slut med Tyranniet, Autoritætet, og den privilegerede Klasse; Vobvælde i Politik som i Forretning maa bort.

Dernæst bør Kirken fremhæve bestemt og kraftig, at Krig er et Onde, som i Fremtiden maa undgaa. Krig er Forbrødelse mod Menneskeheden og fører altid Nationerne tilbage baade i Moral og Civilisation. Guds Menighed maa Udbrødelse af Militærvælde og Vælgelige Diplomati; den bør give sin udelte Støtte til alt Arbejde, som gaar i Retning af Afvæbning og Udbrødelse af militærvælde og Vælgelige af Fred paa vor Jord.

Derfor Krig ikke kan undgaa i Fremtiden, saa bør Folket selv faa Anledning ved Stemmeafgivning (referendum) at bestemme enten de vil Krig eller ej. Dette vil blive et

(Fortættes paa sidste Side.)

HJÆLP AT BRINGE SEJREN HP EM VED AT PLØJE DYBT OG HØSTE GODT.

Jorden maa dyrkes og bringes til at yde mest muligt baade i U. S. og i Canada. Et Allemandstæg behøves for at vinde.

Der kræves en langt større Produktion af Kornet baade her og i Canada. I Aar har vi knap 100,000,000 Bushels Hvede at undvære til vore trængende europæiske Vaabenfæller.

Enhver frugtbar Plet maa dyrkes. Enhver Kraft maa tages i Brug.

I det vestlige Canada findes store Arealer af god Jord, men Arbejdskraft mangler. Der maa sendes Hjælp til at faa Sæden i Jorden.

I 1917 avledes i Canada 225,000,000 Bushels Hvede. I 1918 maa Produktionen bringes op til 400,000,000 Bushels.

For at det kan ske, maa der sendes Arbejdskraft udefra. De forenede Staters Regering har Brug for enhver, der er i Stand til at udføre Farmarbejde i Aar. Vor egen Jord maa selvfølgelig dyrkes først, men vi maa tillige sende Hjælp til Canada. Saa snart vi har en Mand at undvære, maa han sendes til Canada. Skriv til dette Bureau, saa skal De faa Besked om, hvor De kan gøre størst Nytte.

Arbejdere behøves i det vestlige Canada senest 5. April.

Lønnen til duelige Arbejdere vil være fra \$50 om Maanedens og opad, med fri Kost og Logi.

De, der melder sig, vil blive budt hjertelig velkommen, finde gode Hjem og faa rigelig Kost og Løn. De vil kunne rejse i Canada frem og tilbage mellem Gansen og Arbejdspladsen for 1 Cent per Mil.

Om nærmere Oplysninger, henvende man sig til U. S. EMPLOYMENT SERVICE, DEPT. OF LABOR, Washington, D. C.

Stærkt Skaff med 3 forskellige Blade, og De har et let, praktisk Redskab til alt Haverarbejde. Kan uuebliskelig forandres til hurtig Udførelse af det De vil gjøre. Skart og 1 Blad 41.50, 2 Blade \$2.00, med alle 3 Blade \$2.75. Køb det hos Deres Hardware Dealer eller frit tilsendt ved at sende Beløbet til Schoener Manufacturing Co., St. Cloud, Minn.

Opdyrkede og uopdyrkede Farme til Salgs i Becker County, med Overflod af vakre Indsøer og en god frugtbar Jord; nye Skandinaviske Settlementer med let Adgang til Skole og Kirker. Nær Detroit, ved Nor. Pac. og Soo Banen. Jorden er sort, lerholdig Sandjord, tildels Prærieland, tildels Tømmerbevokset. Uopdyrket Land til Salgs for 15—40 Dollars per Acre, opdyrkede Farme fra 40—100 Dollars. For nærmere Oplysninger skriv til THE MERCHANTS NATIONAL BANK, Detroit Minn.

Hilsen fra Danmark

50 Brevfort med Prospekter og Billeder fra de forskellige Egne i Danmark, deraf adskillige fra den jyske Gebe. Dels smukke Farvetryk og dels fine Fotogravurer i Sepia. Et særdeles godt Uddrag.

Hvert Sæt i en net Papæste smykket med det danske Flag og Baaben.

Pris \$1.00 — porto frit.

Disse Kort sælges ogsaa Dusinvis sorteret a 25c. per Dufin.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Salige Dødslejer.

Fem Fortællinger fra det virkelige Liv. Samlet, oversat og udgivet af Pastor C. C. Kloth, Elk Horn, Iowa. Samt en Betragtning over Emnet „Salige er de døde, som dø i Herren“. Fortællingerne er af passende Længde til Oplæsning ved Kvindemøder og andre Lejligheder.

Pris — indb. — 50 Cents.

Faas hos Udgiveren eller i

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Luthers Liv

fortalt for Ungdommen

af R. P. Lang.

Paa en livlig og fængslende Maade er Hovedtrækkene i den store Reformators Liv og Virke, samt de dermed nærmest forbundne Personer og Begivenheder, fremstillet under følgende Kapiteloverskrifter:

1. Barndomshjemmet.
2. Omgivelsernes Magt.
3. I Børneskolen.
4. Paa egne Ben.
5. I gode Hænder.
6. Paa Universitetet.
7. Klosterlivet.
8. 2nd i Præstestanden.
9. Rejsen til Rom.
10. Teologisk Professor.
11. Afsked.
12. Udfordringen.
13. Røsten fra Folket.
14. Bapsimets Genfær.
15. De to Benner.
16. Luthers og Efs.
17. Det store Brud.
18. Luthers i Worms.
19. I Skjul paa Wartburg.
20. Fra Luthers Virkefelt.
21. Luthers indtræder i Egtestanden.
22. Striden om den hellige Nadver.
23. Den store Befendelse.
24. Træf fra Luthers Liv og omgangskreds.
25. Paa det sidste.

Hogen er paa 152 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet med mange Billeder. Sælges i smukt udstyret Papbind til den forholdsvis meget billige Pris af 50 Cents.

Hogen egner sig fortrinligt som Gavebog i Søndagsstoler og Konfirmandklasser.

Bed Partiksb opnaas betydelig Rabat.

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.